

Červená Karkulka

Přečtěte si společně pohádku - Červená Karkulka

V jedné rodině žila jedna hodná a milá dívenka. Každý ji měl rád, ale maminka s babičkou ji milovaly ze všech nejvíce. Babička jí ušila červený čepeček a podle něj jí začali říkat Červená Karkulka.

Babička bydlela na samotě u lesa. Široko daleko nebyla žádná jiná chaloupka a babička se tam starala o lesní zvířátka. Jednou v létě maminka napekla koláče, do košíku přidala láhev vína a řekla Karkulce: „Babička má dneska svátek. Vezmi košík a zanes to k babičce do chaloupky. Ale jdi rovnou, ať se v lese nezatouláš!“ Karkulka pokývala hlavou a zvesela se vydala na cestu. Poskakovala, až se jí copánky házely po zádech. Brzy se dostala do lesa, šlapala po měkoučkém mechu, až došla k potůčku. Bylo horko, a tak Karkulka neodolala, zula si boty a začala máchat nožky ve studené vodě. Vtom se před ní rozhrnulo křoví a proti Karkulce vyšel vlk.

„Dobrý den, Karkulko, kampak jdeš?“ zeptal se. Hlas mu skřípal, přestože se snažil mluvit dobrácky, aby Karkulku nepolekal. Ale Karkulka nikdy vlka neviděla a myslela si, že to je veliký pes. Proto se nic nebála a povídala vlkovi: „Jdu k babičce do chaloupky v lese. Má dnes svátek, a tak jí maminka upekla koláče.“ „Chceš ochutnat?“ nabízela vlkovi. Ten si přičichl ke košíku a ušklíbl se. „Maso nemáš?“ zeptal se znechuceně. „Nemám,“ odpovědělo děvčátko. „No, nevadí, koláč si nechám k večeři,“ řekl vlk. V duchu už ale přemýšlel, jak by dostal Karkulku. „A kdepak bydlí tvoje babička?“ „Ty to nevíš?“ divila se Karkulka, „přece v chaloupce za lesem. Půjdeš kousek podle potoka, potom zahneš doprava a už tam budeš.“

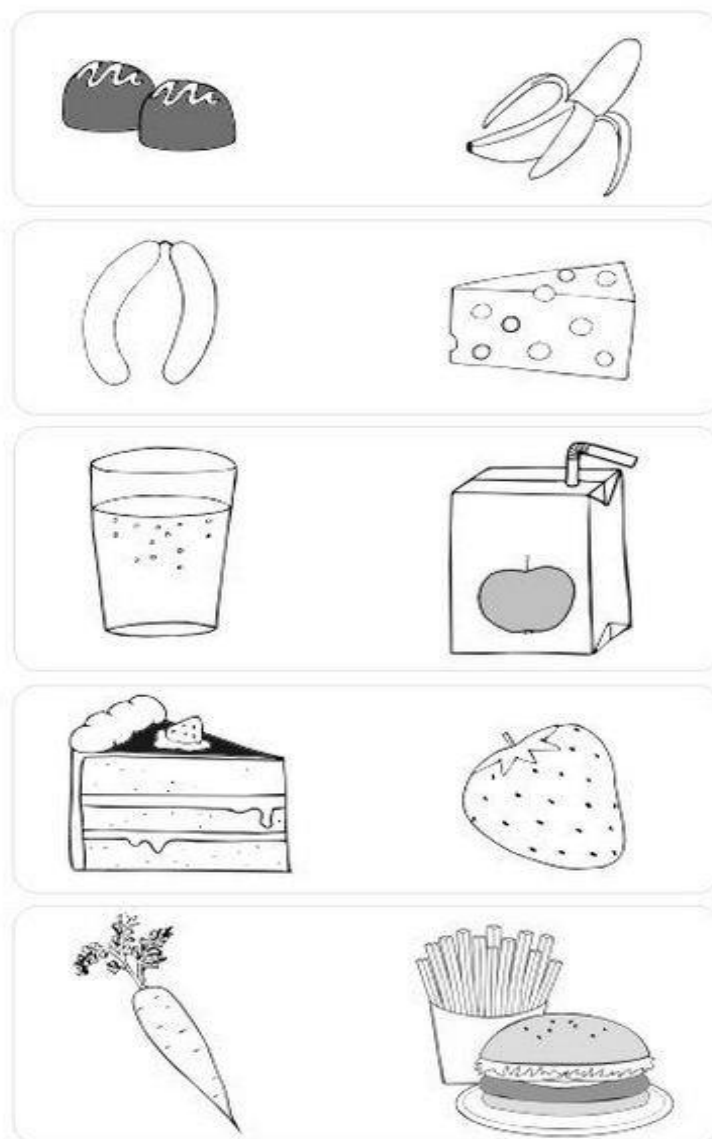
„Tak víš co, Karkulko, budeme závodit,“ navrhl vlk. „Ty půjdeš dolů kolem potoka a já proti vodě. Schválně, kdo bude u babičky dřív.“ Karkulka se jen zasmála, popadla košík s koláči a vínem a vydala se na cestu. Vlč šel kousek opačným směrem, ale za chvíli skočil do houští a hnal se křovím rovnou na kraj lesa. Za chvíli už stál před babiččinou chaloupkou a klepal na dveře. „Kdopak to je?“ ozvalo se zevnitř.

„To jsem já, Karkulka,“ zavolal tiše vlk. Babička se už nemohla vnučky dočkat a otevřela dveře. Vlk se na ni vrhl a najednou ji spolkl. Potom si dal na hlavu její čepec, nasadil si na nos brýle a lehl si do postele. Vzal si babiččinu knížku a dělal, že čte. Karkulka se zatím v lese honila za motýly, sbírala maliny, až konečně došla k chaloupce. Zaklepala na dveře a zevnitř se ozval chraptivý hlas: „Kdopak to ťuká?“ Karkulka se zarazila, ale pak odpověděla: „To jsem já, babičko, vaše Karkulka.“ „Pojď dál, děvenko, je otevřeno.“ Karkulka vešla dovnitř, a když spatřila vlka, podivila se: „Babičko, máte takový divný hlas.“ „I nediv se, děvče, napila jsem se studené vody a teď trochu stůnu.“ Karkulka tedy vyřídila pozdrav od maminky, postavila na stůl košík a šla dát babičce pusku. Ale jak ji uviděla zblízka, vylekala se: „Babičko, vy máte velké uši!“ „To abych tě lépe slyšela.“ „A babičko, vy máte velké oči!“ „To abych tě lépe viděla.“ „Ale babičko, vy máte velké zuby!“ podivila se Karkulka naposled. „To abych tě lépe mohl sníst!“ zařval vlk, vyskočil z postele a Karkulku spolkl! Jenže ta dvě veliká sousta ho velmi tížila. Svalil se zpátky do postele a tvrdě usnul. Za malou chvíli šel kolem chaloupky myslivec, babiččin známý. Zevnitř uslyšel podivné chrápání, a tak se podíval oknem dovnitř. Vidí tam vlka s velkým břichem, jak chrápe v babiččině posteli. Na nic nečekal, vběhl dovnitř a tesákem rozpáral vlkovi břicho. Z něj vyskočila Karkulka, za ní babička, obě živé a zdravé. Vlk zatím stále spal jako zabítý. Společně mu nasypali do břicha kamení a znovu ho zašili. Pak se schovali do kouta a čekali, co se bude dít. Vlk se za chvíli vzbudil a zaskuhral: „To mám ale žízeň!“ Dověkl se ke studni, nahnul se nad ni a kamení ho stáhlo dolů. Žbluňklo to a vlk se utopil. Babička pak pohostila myslivce vínem a koláči, najedli se a myslivec Karkulku odvedl domů. Pro jistotu, kdyby zase potkala nějakého vlka.

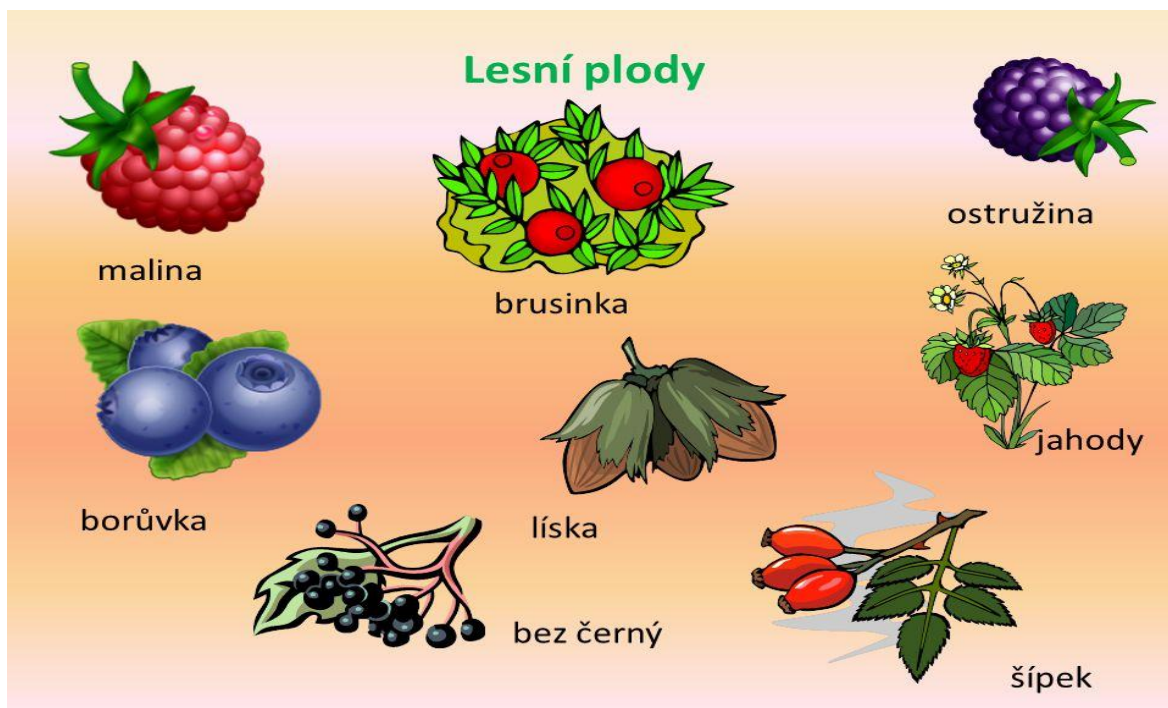
Dítě převypráví děj pohádky.

- Vzpomene si, jak a proč se jmenovala hlavní postava.
- Vzpomene si na počet postav a určí jejich charakterové vlastnosti.
- Řekněte si, kdo je myslivec.
- Pokud máte možnost a náladu, pusťte si písničku Červená Karkulka (Uhlíř, Svěrák) <https://www.youtube.com/watch?v=ZA5wJzkzXUg>
- Porovnejte děj písničky se čtenou pohádkou (určení rozdílů), hledejte další jiná řešení situací v pohádce (varianty, Co měla Karkulka udělat, aby se nestalo, co kdyby ..)
- Přemýšlejte, proč dali vlkovi do břicha kameny, proč ne listí nebo šišky. Najděte doma něco lehkého a něco těžkého, porovnávejte.
- Vyjmenujte, o kom z rodiny se nemluvilo, hledejte alternativy proč.
- Vyjmenujte všechny členy vaší rodiny, spočítejte je. Používejte správná pojmenování. (Maminka maminky je babička a podobně.)
- S čím děti mohou pomáhat mamince? S čím pomáháš doma ty?
- Co by bylo vhodnější přinést nemocné babičce? Určete zdravé a nezdravé potraviny.

NĚKTERÁ JÍDLA JSOU ZDRAVÁ A NAŠEMU BŘÍŠKU SE LÍBÍ, KDYŽ JE JÍME. JINÁ JÍDLA JSOU SICE DOBRÁ, ALE NAŠEMU BŘÍŠKU A ZOUBKŮM SE MOC NELÍBÍ. TAHLE NEZDRAVÁ JÍDLA BYCHOM MĚLI JÍST JEN VELMI MÁLO. Z KAŽDÉ DVOJICE JÍDEL VYBARVI TO ZDRAVĚJŠÍ.

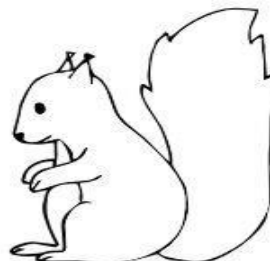
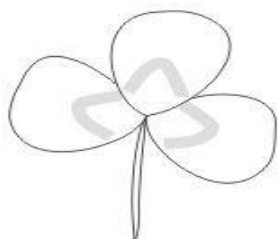
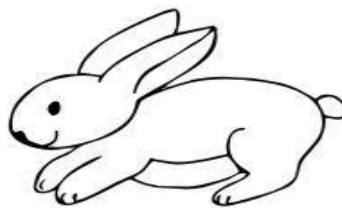
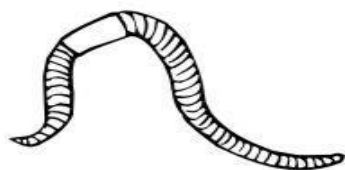
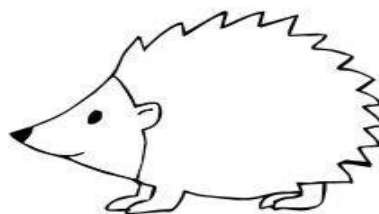
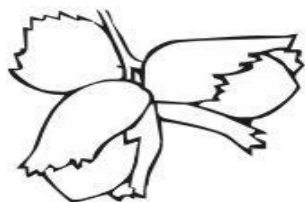

- Uložte do košíčku (případně tašky) některé druhy ovoce a zeleniny, nějaké sladkosti (jablko, mrkev, paprika, lízátko, bonbon ...). Dítě je rozezná a určí pouze hmatem. Ovoce a zeleninu správně přiřadíte, pojmenujte. Následně trénujte paměť. (Které předměty byly v košíčku.)
- Hledejte odpovědi: Co mohla Karkulka v lese natrhat? (lesní plody jako jsou jahody, brusinky, maliny, druhy hub, bylin ...)

O které plody mají zájem lesní zvířata? Přiřaď zvířátkům, co ráda jí.

HLAVNĚ NA PODZÍM MŮŽEME VIDĚT SPOUSTU OBRÁZKŮ JEŽKA S JABLÍČKEM NAPÍCHNUTÝM NA BODLINKÁCH. MĚLI BYCHOM VŠAK VĚDĚT, ŽE JEŽEK VŮBEC JABLÍČKA ANI HRUŠKY NEJÍ. ŽIVÍ SE HLAVNĚ DROBNÝMI ZVÍŘÁTKY A PROTO SE MU ŘÍKÁ MASOŽRAVEC. NAJDI V OBRÁZČÍCH, CO BY MU ASI CHUTNALO. SPOJ I DALŠÍ ZVÍŘÁTKA S TÍM, CO JEDÍ.

Procvičujte početní řadu i představy o počtu na lesní téma (Mám 4 jahody, 2 sním, ještě najdu, kolik mi jich zbude? – Je dobré použít obrázky nebo předměty).

- Koho můžeme potkat v lese? Můžeme potkat i někoho, kdo v lese pracuje? Jak, s čím, proč? Zopakujte si lesní zvířata. Pojmenujte a slabikujte, pomozte si vytleskáním. Která zvířata začínají hláskou J?
- Znáte jméno kamaráda či kamarádky od stejné hlásky?

- Zvířata společně spočítejte, stejný počet bodů zakreslete do přiřazených kolonek.

Za jaký strom se vlk mohl schovat? Poznávejte a pojmenovávajíte stromy dle obrázků i při vycházce v parku, určujte, zda je listnatý nebo jehličnatý.

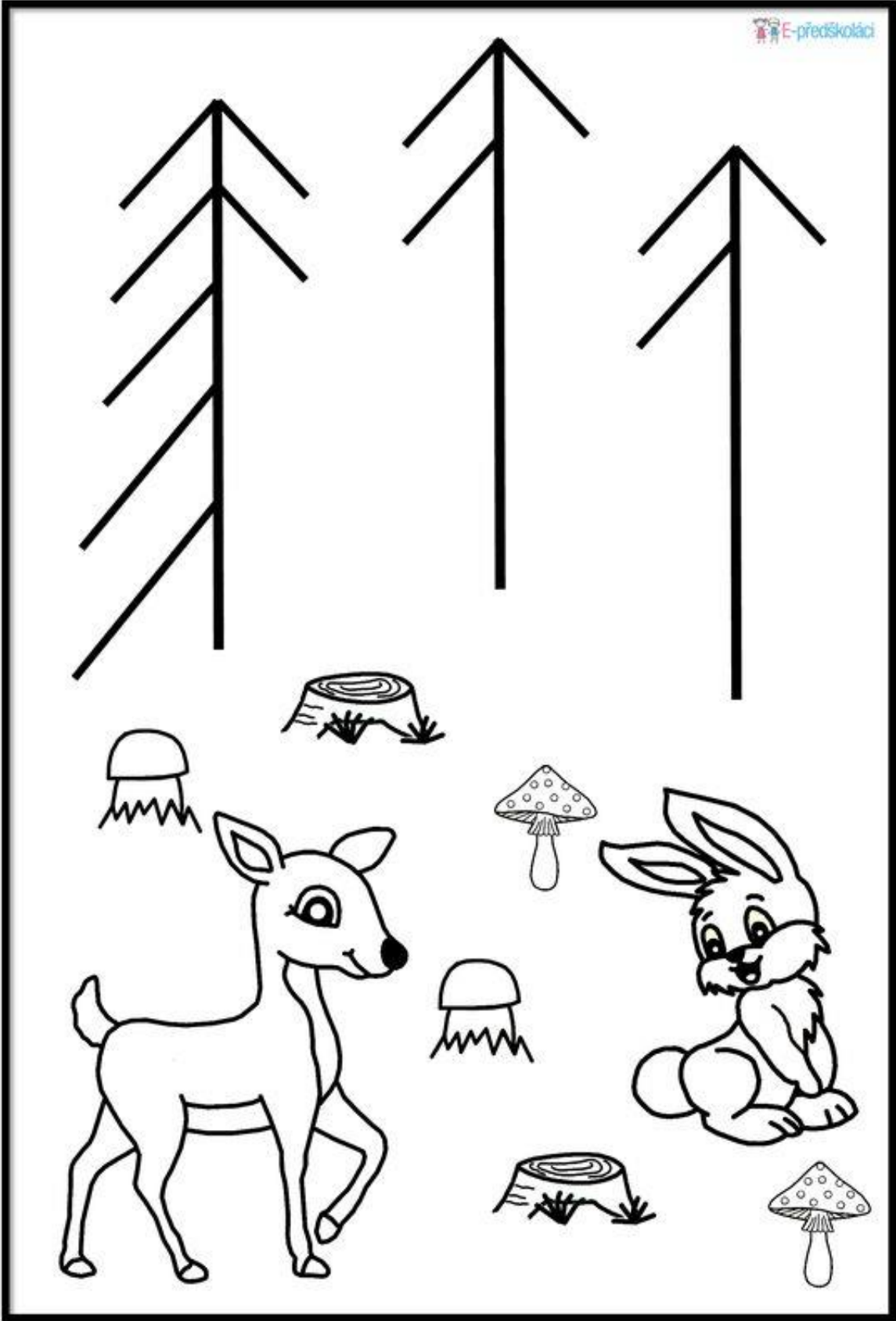
- Nakreslete listnatý a jehličnatý strom. (Prosíme o donesení kresby stromů do mateřské školy.)
- Procvičte si antonyma, (Babička je stará a Karkulka je..., vlk je zlý a babička..., kameny jsou těžké a listí je..., některé stromy jsou vysoké, jiné..., Karkulka má zuby malé, vlk..., Karkulka má ruce čisté, vlk tlapy...)
- Vzpomeňte si na myslivce. Jak se asi cítil, když našel vlka v babiččině chaloupce? Jak by ses cítil(a) ty sám (sama)? Co bys udělal(a)? Předvedte mimikou i pohyby těla, jak se myslivec asi cítil, divil, lekl, přemýšlel a nakonec po záchraně Karkulky a babičky radoval?
- Hledejte odpovědi: Co uděláme, když potkáme opuštěného psa?
Co uděláme, když nás osloví cizí člověk?
- Zpívejte společně známé písničky s lesní tematikou, také o zvířátkách a využijte vytleskávání rytmu. Můžete rytmus deklamovat na vařečky, hrnec, pokličku a podobně.
- Společně recitujte, zkuste předvádět, případně deklamovat v rytmu:
Vlku, vlku, zprávu nesu,
vyhýbej se radši lesu.
Myslivec v něm roznáší,
že ti kožich vypráší.

"Kam, Karkulko malá, kam?"	"A kam neseš košíček?"
"Chodím lesem sem a tam. Co ty, vlku, tady chceš?"	"K svátku babičce jej nesu. Už jsem přešla sedm lesů, bydlí tamhle - kousíček."
"Sháním na zub kousek trávy, po travě se dobře tráví."	"Chceš-li, já tě doprovodím."
"Vlku, vlku, to je lež, vlci trávu nejedí!"	"I ne! Ráda sama chodím."
"To holčičky nevědí!"	"Čímpak je Tvůj tatínek?"
"Vědí, pane, vlku, vědí, ale odkud, nepovědí. Náš pes také trávu nejí, kosti on má nejraději."	"Hádek! Dělá ohýnek, ten ohýnek rudě šlehne, kam dopadne, nic se nehne. Tatínek je myslivec."
"Já jsem vlk, ne pes, budu-li chtít, sežeru tě!"	"Aha, to je jiná věc! A kdepak je v tuhle chvíli?"
"Trávu si jez, máš-li chuť, je jí plný les!"	"Kousek odtud vlky střílí, tamhle u těch velkých stromů. Počkej na něj chvíličku!"
"Copak máš v tom košíčku?"	"Už nemám čas, musím domů. A pozdravuj babičku!"
"Bábovku a kytičku."	

Uvolněte dětem ruku volnou kresbou velkých kruhů (jak se točil vítr v lese), poté volnou kresbou oblouku (kreslíme mraveniště v lese), dbejte na správné držení tužky třemi prsty, doplňte další pracovní listy. Stále sledujte správné držení tužky a pastelky.

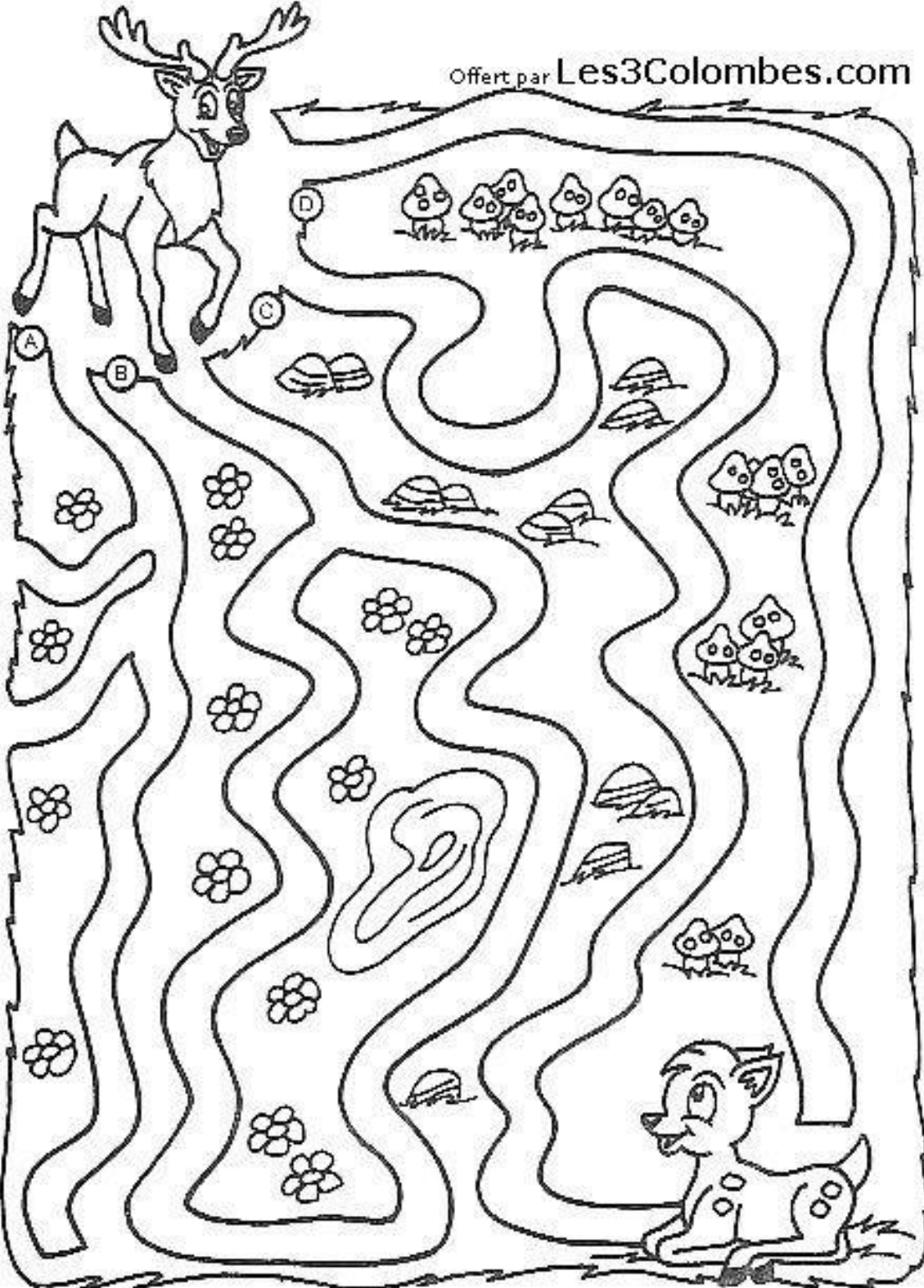
Pracovní listy nevyplňujte nikdy všechny najednou. Zkuste nekreslit pohádku O Karkulce.

Dokresli větve, vybarvi zvířátka.

Pomoz najít cestu.

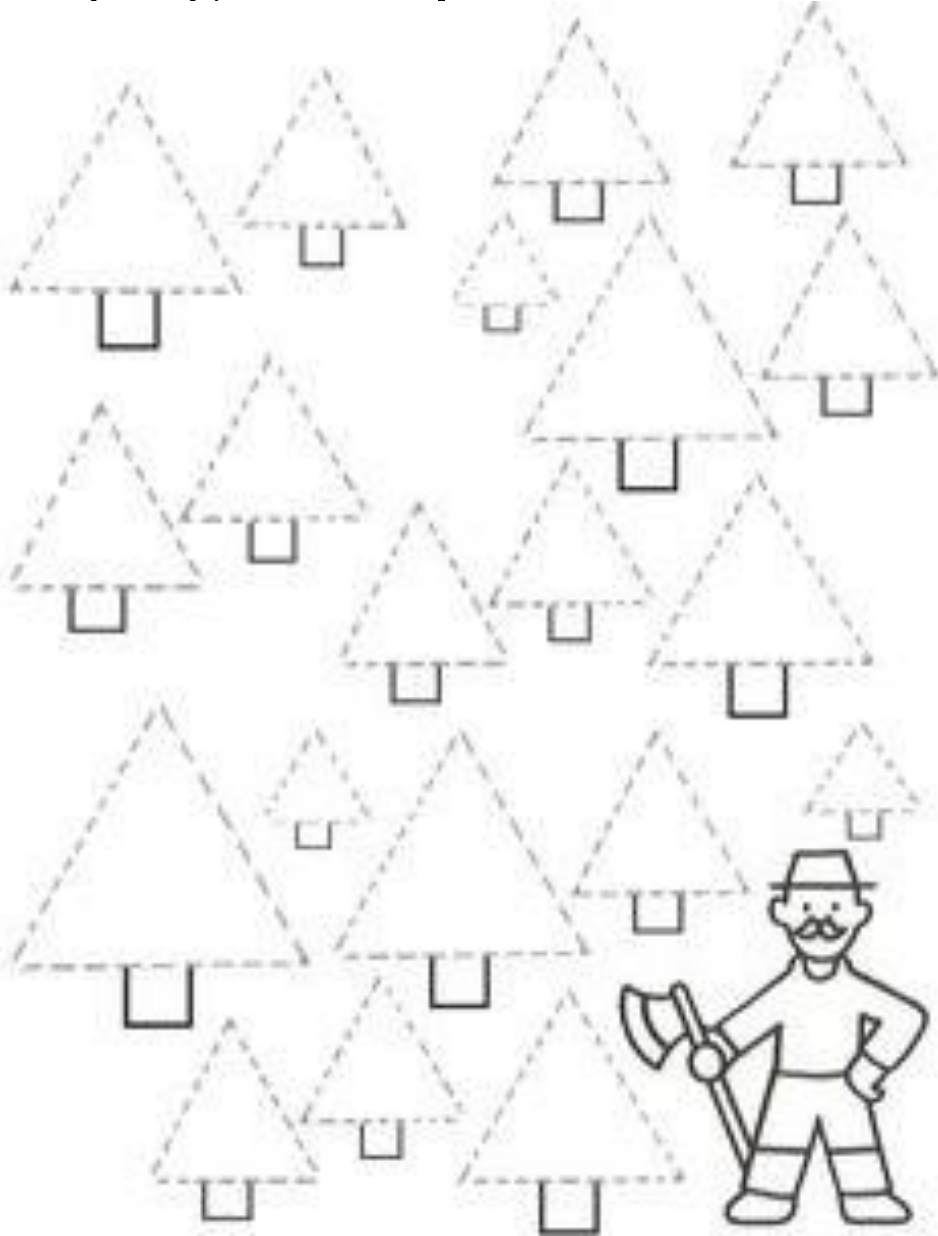
Offert par Les3Colombes.com

Obtáhni barevně cesty zvířat ke své potravě.

Dodělej stromy pro dřevorubce.

Vyrobte si lišku z papíru Poradte dětem s vystřížením.

